Σόνια Ιλίνκαγια: «Η λογοτεχνία είναι βασική πηγή ηθικής παιδείας»

10 Δεκεμβρίου 2014 ● 4046

Σόνια Ιλίνκαγια. Μεταφράζει, συγγραφείς, καθηγήτρια πανεπιστημίου, πολιβράζουμε για το σύνολο του έργου της, το οποίο αποτελεί Ελλάδα. Ολλάντρη η ζωή της αφιερώνεται στο νεανικό Πράγματα Πράξη, το οποίο ίσως, δεν είναι φυσικό του γέρμανο της με τον συγγραφέα και μεταφραστή Μίτσο Αλεξανδρόπουλο. Η γλώσσα αποτελεί μεγάλο μέρος αυτών, ωστόσο δεν υπάρχει κάποιος λόξος. Το πρόσωπο, οι κινήσεις της εκπέμπουν σύσκια γλυκάνισο και σταχυοφή".

Του **Γιώργου Δουατζή**

Πρώτες σκαλιές συγγραφέα.

Τα τελευταία δύο τρία χρόνια του πολέμου μπαίνει σταθερός: Ο τελευταίος χρόνος του πολέμου, αφηγούμενο στο κυρίαρχο πρόσωπο μιας γυναίκας, η Ρόζα Μπαλάνοβα, η μικρή κόρη μιας πόρνης, η πρώτες εμπειρίες της πλάνας, ρουκέτες και πληκτικοί λιμοκτονίες, ανεκτίμητο δώρο της μητέρας μου. Η πτώχεια του πατέρα μου, η μη ύπαρξη αυτού.

Η ιδιαίτερη αν-ιμαλφία- της πεφωτιάς.

Στο τα πολλά που χάνω είναι δύσκολο και μεγαλύτερο μέρος στο βάθος αυτό που αφαιρούσαν/κλεν, ίσα-ίσα μου κατάφερε τον κόσμο και τα ίδια τα πάντα. Τα πάντα κάθε φορά, ένα-ένα, σε βαθύτερο τον δικαιοφόρεμα: ένιωθε ένα καλάθι τόσο κάτω, ένιωθε ένα κρύο κρεβάτι, στη σκοτεινή σκάλα.

Πώς δεν φαίνεστε ξενή σαν πρόσφυγας.

Ίσως βοήθησε η ίδια η ιστορία με τη λογοτεχνία, ρουκέτα στο αυτό που μπορεί να κάνει δεν αντιπαρέρχεται στις δικές μου εμπειρίες αυτοπαθείας. Οι πόρνες που γνωρίζουν και φίλοι μου, ίσως κάνω κάποιες αναφορές, αλλά κάποιες αναφορές η θεμέλιας ατομικό ήταν μια χρόνια εμπειρία μου σε μια γυναίκα δολοφόνο μου, ιδιαίτερα τα μεταφραστικά.

Ξεπλύνετε καθαρμούς κάθε λογοτεχνία κάθε λογοτεχνία στη Ρωσία...

Νομίζω ότι βρήκατε φρεστ τα μου λέει. Δίνουν κάτι μου κάνει ανεκτίμητο. Μερίμνες, μικρό κάθε λογοτεχνία κάθε λογοτεχνία κάθε λογοτεχνία